

Daar zul je maar last van hebben

Klucht in drie bedrijven

door

JOHAN E. G. RUITER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DAAR ZUL JE MAAR LAST VAN HEBBEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOHAN E. G. RUITER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2005 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

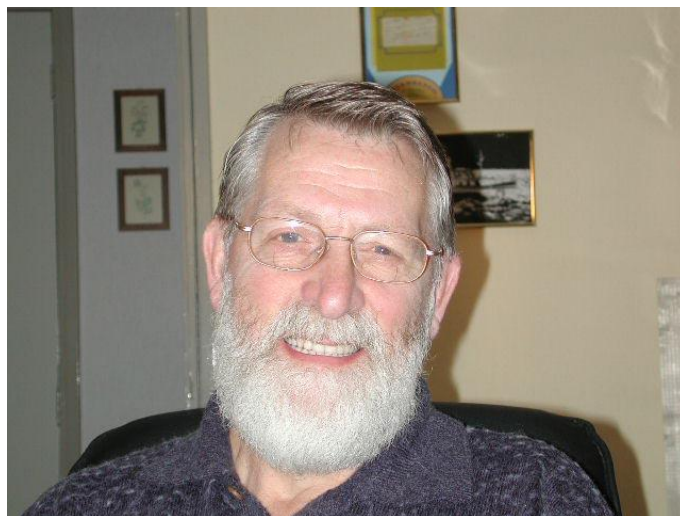
Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Kees van Bakel: Ambtenaar in ruste
Anna: Zijn hulp in de Huishouding
Grietje: Zijn zuster
Bertus: Haar zoon
Marie: Buurvrouw
Sara: Haar dochter
Jan: Broer van Kees
Ali: Zijn vrouw
Dokter de Vries: De dokter (*man of vrouw*)

OVER DE AUTEUR: Johan E. G. Ruiter. Een schrijver heeft maar drie dingen nodig om te kunnen werken: pen, papier en een duim. Nu heb ik van nature een bovenmodale duim, zodat het niet aan de duim kan liggen. Waaraan dan wel? Nou, wat dacht u van humor of voorstellingsvermogen? Dankzij een leven "kort" toneelspelen, wat ik volgens mijn ouders in de wieg al deed, heb ik enig inzicht in het toneelspel. Maar... het is aan u om dat te beoordelen. De kritieken op mijn werk zijn over het algemeen lovend. Wie ik ben? Ach, gewoon Johan E.G. Ruiter "uut Grunnen" en ik heb geweldig veel plezier in het schrijven van toneelstukken. Heeft u suggesties of op/aanmerkingen? Ik ontvang ze graag en u krijgt altijd antwoord.info@ruitertoneel.nl

EERSTE BEDRIJF

Anna: (*druk bezig slingers op te ruimen en lege glazen enz. als Kees slaperig binnenkomt*) Goedemorgen meneer Kees. Hoe is het nu met u? Goed geslapen na dat mooie feest van gisteravond?

Kees: Och Anna meid, het was toch zeker grandioos met al die kadoos en zo en dat zelfs de burgemeester nog kwam en zo'n mooie toespraak hield. Prachtig hoor, echt een dag om nooit te vergeten.

Anna: Nou, maar dat vond ik toch ook wel zijn plicht tegenover u. Iemand, die zich zo goed inzet voor de gemeente.

Kees: (*nagenietend*) Ja en zelfs de dokter kwam nog aan het woord. Heb je wel gehoord dat hij zei, dat ik nooit één dag had gemist wegens ziekte?

Anna: Maar, dat is toch ook zo. ik heb tenminste nooit meegemaakt dat u ook maar één dag ziek bent geweest.

Kees: Ik zou ook niet weten wat dat is, ziek zijn, maar hij zei ook, dat hij mij toch nog wel eens even een keertje wilde onderzoeken. Nou die vind niks, dat kan ik hem zo wel vertellen.

Anna: Hoe lang heeft u nu precies gewerkt op het gemeentehuis meneer Kees? Toch zeker wel meer dan veertig jaar.

Kees: Om precies te zijn, zes en veertig jaar en drie maanden en een paar dagen. Ja meid, dat is een heel lange tijd hoor. Vlak dat niet weg.

Anna: Zes en veertig jaar? En u hebt nooit een andere baas gehad?

Kees: Jawel, dat wil zeggen, steeds een nieuwe burgemeester. Ik heb er denk ik wel een stuk of elf versleten.

Anna: (*lachend*) Waren die u dan allemaal zo snel zat, dat ze er na een paar jaar er al weer tussenuit knepen?

Kees: Nee, meid, maar het is hier maar een klein plaatsje en dat gebruiken de meeste als opstapje naar een grotere gemeente.

Anna: Gelijk hebben ze, maar dat was voor u natuurlijk niet altijd zo lollig. Iedere keer weer een nieuwe baas en altijd maar afwachten wat voor iemand je dan weer krijgt.

Kees: Nou, maar dat zie je niet goed hoor. Ik heb ze altijd direct verteld, dat ze maar het beste naar mij konden luisteren en dat er dan geen problemen kwamen.

Anna: En, dat ging altijd goed?

Kees: Geen enkel probleem.

Anna: Nou, om eerlijk te zijn, vind ik dat u eigenlijk zelf ook wel het postuur hebt om burgemeester te zijn en u kunt goed praten.

Kees: (*valse bescheidenheid*) Nou ja, ik voelde mij ook vaak zo'n beetje burgemeester hoor.

Anna: Maar, maar... U **was** dan toch ook eigenlijk de burgemeester.

Kees: Ja, daar kwam het wel op neer, maar daar ben ik niet trots op hoor. Ik ben altijd gewoon mijzelf gebleven. Maar nu is alles voorbij.

Anna: Ja, nu heeft u fijn tijd om andere dingen te gaan doen, hobby's en zo.

Kees: Hè?? Ik zou niet weten wat ik zou moeten gaan doen.

Anna: Nou, u kunt nu bijvoorbeeld eens fijn in de tuin gaan werken.

Kees: Oh nee hoor, daar heb ik iemand voor en waarom zou ik me daar ook mee gaan bemoeien. Daar komt nog bij dat ik er helemaal geen verstand van heb.

Anna: En u hebt zo'n prachtig mooi groot tuinboek in de kast staan? Daar kunt u alles zo uit leren. En u zou best eens een mooi kippenhok kunnen gaan bouwen.

Kees: Wat in de vrede moet ik met kippen? Die beesten stinken als de pest.

Anna: Nee hoor, dat zijn heel aardige beestjes en misschien leggen zij dan ook nog wel eens een lekker eitje voor u.

Kees: Ik weet het niet hoor. *(Marie en Sara komen binnen met een klein bosje bloemen)*

Anna: Nou kijk eens aan, daar zijn de burens ook al om u te feliciteren en ze hebben u ook nog een grote bos bloemen mee genomen. Ik ga koffie zetten. *(af, keuken)*

Marie: *(geeft hand)* Ja gefeliciteerd Kees, dat heb je er knap afgebracht jongen.

Kees: Och, gewoon je werk blijven doen hè?

Sara: *(schudt ook de hand)* Ook gefeliciteerd buurman en hoeft u nu nooit meer te werken?

Kees: Nee meisje. Dat is nu voorgoed gebeurd. Ik ben nu gepensioneerd en dan krijg je met niets doen toch je geld. Leuk hè?

Sara: Dat wil ik later ook gaan doen.

Kees: Wat wil jij gaan doen?

Sara: Ikke wil ook pensioneren.

Marie: Je moet niet zo dom praten Sara... *(tegen Kees)* En wat ga je nu zoal doen Kees, want je hebt nu een bult vrije tijd.

Kees: Dat weet ik niet, daar heb ik nog niet over nagedacht.

Marie: Kun je nu toch mooi een keer op reis gaan. Vreemde landen bezoeken, Middellandse zee of zoiets.

Kees: Ik weet niet of ik daar wel heen zou willen.

Marie: Offhè... een keer met een reis met zo'n groot schip over de Rijn en dan bij al die mooie plaatsen langs.

Kees: Maar daar heb ik geen zin in. Dan moet je steeds met vreemde mensen kletsen en zo. Nee, da's niks voor mij.

Marie: Je kunt toch mooi iemand meenemen op zo'n reis, dan heb je toch een beetje aanspraak en dat is natuurlijk wel zo gezellig.

Kees: Nou, ik zou niet weten wie ik mee zou moeten nemen.

Marie: Nou, ik wou best met jou mee hoor, maar ja, dat zit er bij ons niet in hè? Daar kom ik met mijn pensioentje niet aan toe.

Kees: Precies en trouwens waar wou je de kleine meid dan ook zo lang laten. Je kunt haar toch niet alleen thuis laten.

Marie: Oh, maar die kan ik wel zo lang ergens onderbrengen hoor, dat is geen enkel probleem.

Kees: Laten we dat voorlopig nog maar niet doen

Marie: Nee, voorlopig nog maar niet, dat heeft helemaal geen zin. *(opzij)* Dat komt nog wel mettertijd.

Kees: Wat zeg je buurvrouw?

Marie: Ach, ik mompelde maar wat, dat de tijd zo hard gaat.

Sara: Nee moe, dat zei je niet. Je zei dat...

Marie: Jij moet je stil houden als grote mensen met elkaar praten. Begrepen? Ga Anna maar eens even helpen met de koffie.

Sara: Ja moe *(gaat af)*

Marie: Vond jij dat nou zo'n raar idee Kees om eens fijn op vakantie te gaan? Er eens even helemaal uit?

Kees: Nou, voorlopig nog maar even niet, maar we zullen het er nog wel eens over hebben. *(Grietje en Bertus komen binnen)*

Grietje: Goeie dag samen. Ik dacht, ik moet nog maar eens even bij mijn kleine broertje gaan kijken om te zien of hij de nacht goed is doorgekomen.

Kees: Nou, dat is prima gegaan hoor. Dat ging wel.

Bertus: Maar het was wel mooi hè, ome Kees, met al die hoge omes daar op het gemeentehuis, en u was toch de belangrijkste hè?

Kees: Ja jong, zo was het precies. *(Anna en Sara komen binnen met de koffie in kopjes)*

Anna: Oh, er zijn er nog meer bijgekomen, dan moet ik er nog wat bij zetten. *(wil af gaan)*

Marie: Oh, maar dat kan Sara wel even doen. *(Sara gaat af en wordt nagekeken door Bertus, die eens achteruit schopt en er achteraan wil gaan)*

Grietje: Wil jij wel eens even hier blijven kwajongen. Wat moet jij steeds zo achter de meiden aan te rennen? Zo heb ik je dat toch niet geleerd wel?

Bertus: Maar dat kan ik van mijzelf moe.

Grietje: Je hebt met toch wel gehoord niet?

Bertus: Jawel moe, maar ik wilde alleen maar...

Grietje: Kop dicht!! (*Bertus trekt verontwaardigd zijn schouders open nu komt dokter de Vries binnen met dokterstas*)

Dokter: Goedemorgen allemaal. Dat is nog eens een volle bak. U hebt het huis al op tijd vol van Bakel. (*Sara op met koffiëkan en kopjes*)

Kees: Ja, maar er kunnen altijd nog weer meer bij dokter. U kwam zelf zeker ook voor een kop koffie?

Dokter: Goed aangeboden, maar daar kwam ik niet voor. Ik wilde dat onderzoekje nog even doen, waar wij het over hebben gehad.

Anna: Maar toch niet hier dokter? Dan moeten die mensen eerst de deur uit.

Dokter: Nee, wij gaan wel even naar de slaapkamer. (*Kees en de dokter gaan af*)

Marie: Is er wat niet in orde, dat die dokter zo maar langs komt?

Sara: Is onze buurman dan ziek?

Anna: Jullie hebben gehoord wat de dokter zei. Even een klein onderzoekje doen.

Grietje: Dus dan is er toch iets niet in orde. Die lui komen niet langs als alles in goede orde is. Of zie ik dat soms verkeerd?

Marie: Dat heb je goed gezien Grietje. Zo een, die komt alleen maar langs als er wat loos is en als er niks loos is, nou dan vinden ze ter plekke wel een ziekte uit. Ziek zul je zijn en zo is dat.

Sara: Zo is t maar net moe.

Bertus: (*opzij tegen Sara*) Ik zou jou ook best eens willen onderzoeken, misschien vind ik ook wel wat.

Grietje: Wat heb jij te smoezen met dat wicht?

Marie: (*verontwaardigt*) Dat wicht? Dat wicht?? Zeg kan het ook even iets anders? Dat wicht is toevallig wel mijn dochter, als je dat maar weet.

Grietje: (*filijn*) Oh jahaa??? Was dat toeval? Dus het was toch niet de bedoeling geweest, dat je een kind zou hebben??

Marie: Ach mens, wat wil je toch. Hou dat joch van jou maar in de gaten, dat is ook geen lieverdje.

Grietje: Mijn zoon in de gaten houden?? Ik probeer hem juist uit de gaten te houden.

Bertus: Welke gaten moe?

Grietje: Naar buiten jij wijsneus en naar huis. We zullen het er nog wel eens over hebben. (*Bertus af*) En jij, (*tegen Marie*) Jij houdt jouw dochter in t vervolg bij mijn zoon uit de buurt. Zij brengt hem helemaal het hoofd op hol met haar gedraai van t gat. (*Grietje ook af*)

Anna: Zo en nu gaan jullie zeker ook boodschappen doen of zoiets he?

Marie: Nou nee, eigenlijk niet. We blijven nog even zitten om te zien hoe of dat met Kees uitpakt.

Sara: Hebben we dan pakjes gekregen moe?

Marie: Ach natuurlijk niet dompie.

Anna: Nou, dat doe je een andere keer maar eens. Ik moet hier aan het schoonmaken en daar ben ik geen pottenkijkers bij nodig. Dus... *(drijft ze naar de deur)* Tot een volgende keer. *(Marie en Sara gaan af)*

Jemig wat een stel je zult zo iets iedere dag om je heen hebben, *(Jan en Ali komen binnen)* Nou ik wist het wel, ik zou direct ontslag nemen.

Ali: Wil jij ontslag nemen Anna? Waarom dat dan? Of loopt Kees jou te veel voor de voeten?

Jan: Als hij te lastig is moet je het maar zeggen hoor, dan neem ik hem wel eens even onder handen.

Ali: Maar even wat anders. Ik zag de doktersauto voor de deur staan. Er is toch niets bijzonders aan de hand?

Anna: Nee hoor, niks aan de hand. De dokter heeft gisteren nog even met meneer Kees gepraat en wilde hem nog eens even onderzoeken. Niks bijzonders, gewoon een routinecontrole.

Ali: Dus we hoeven ons nog geen zorgen te maken?

Jan: Ja, dat heeft de dokter destijds bij mij ook gedaan, toen ik op pensioen ging en toen hebben we een heel gesprek gehad over hobby's en bezigheden en zo. Je moest niet achter de geraniums kruipen, weet je nog wel Ali?

Ali: Nou, daar lijkt Kees mij ook geen type voor om dat te gaan doen. Hij is immers zo actief en altijd bezig, heel anders dan jij Jan.

Jan: Wou je daarmee zeggen, dat ik niet actief genoeg ben in huis? Ik doe thuis genoeg en ik denk niet dat Kees in huis actief is.

Anna: Maar op het gemeentehuis wel, maar thuis nee, dat kan ik niet zeggen.

Jan: Nee en hier om het huis heeft hij zich ook nooit druk gemaakt. Heb ik geen tijd voor zei hij altijd. Het gemeentehuis was zijn alles. Hij was zelf net een klein burgermeestertje.

Ali: Wat vond jij van die receptie Anna? Wat een mooie toespraken hè? Je kon merken dat ze hem altijd graag mochten.

Anna: Nou, maar het is ook een fijne baas hoor. Nooit geen moeilijkheden mee. *(dokter en Kees komen weer binnen)*

Dokter: Nou meneer van Bakel, ik moet zegge.....

Kees: Waarom zegt je nou ineens meneer tegen mij, gister op de receptie zei je ook Kees tegen mij.

Dokter: Ja, maar toen had ik al een paar neuten op.

Kees: *(loopt naar de kast en pakt de fles)* Nou dan krijgt je van mij toch een lekkere borrel. Ik heb een heel erg fijne oude jenever en....

Dokter: Nee, nee, laten we dat nu maar niet doen meneer van... èh Kees. Ik moet nog wat bezoeken afleggen en dat gaat niet als er een

kegel voor mij uit gaat.

Jan: Helemaal niet zo gek dokter, dan kunnen ze mooi ruiken dat je er aan komt.

Dokter: (*tegen Kees*) Goed onthouden Kees. Er niet bij gaan zitten, maar bezig blijven en die uitslag van het bloed, die krijg je vandaag nog wel. Ik denk trouwens dat die ook wel goed is. Èh... prettige dag verder allemaal. (*dokter af*)

Jan: Nou ja, zo'n onderzoekje kan natuurlijk nooit geen kwaad, dan weet je tenminste zeker dat je gezond bent.

Ali: Toch vind ik het wel raar, dat zo'n dokter zo maar even langs komt voor een onderzoek. Dat geeft toch wel te denken hoor.

Kees: Niet zo pessimistisch zijn Ali. Als die dokter zegt, dat ik goed gezond ben, nou dan is dat zo.

Ali: Ja, jij kletst wel lekker, maar ik heb het ook wel heel anders meegemaakt. Dan leek zo iemand goed gezond, en dan mankeerde er toch wel wat aan, en was die persoon drie dagen later zo maar verdwenen.

Jan: Weggelopen bedoel je?

Ali: Nee, weggedragen was tie, naar t kerkhof.

Jan: Was die dan overleden?

Ali: Ben jij nou echt zo dom?

Anna: Beter nieuws hebben jullie niet? Mens jij kunt een gezond iemand nog wel ziek praten.

Ali: Nee, dat is mijn bedoeling niet, maar ik bedoel dat je wel altijd goed moet opletten, dat alles ook in orde is, snap je wel?

Kees: Nou, ik voel me goed, zit lekker in mijn vel. Mijn ogen en oren zijn goed, dus wat wil je nog meer?

Anna: Precies en als meneer Kees zichzelf nou goed voelt is er niks aan de hand.

Ali: Nou ja, ik heb jullie gewaarschuwd.

Kees: Ja, ik heb natuurlijk wel eens pijn in mijn buik gehad, maar dan doen een Norit tablet en een aspirientje wonderen. En als ik hoofdpijn heb, doe ik hetzelfde maar dan zonder de norit.

Ali: Pas maar op.

Jan: Èh... Ali meid, zouden wij niet naar het dorp om wat boodschappen te doen?

Ali: Da's waar. Laten we maar gaan, nou doeì hè (*samen af*)

Anna: Dat is uw familie. Bent u wel lekker mee zeker?

Kees: Ja meid, familie wordt je toegewezen, daar heb je niks in te vertellen, maar ergens had Ali natuurlijk wel gelijk. Het is toch wel vreemd, dat je na zoveel jaren ineens onderzocht moet worden. Niet dan?

Anna: Laat u zich nou niet opnaaien door uw familie meneer Kees. U moet eens wat gaan doen.

Kees: Wat kan ik nu dan gaan doen?

Anna: Nou, nou, u zou mij wel eens kunnen gaan helpen bijvoorbeeld. Aardappeltjes schillen of de appels.

Kees: Ikke???? Maar daar betaal ik jou toch voor?

Anna: Dat is ook zo, maar zonder hulp, wordt het mij eigenlijk ook wat teveel hier. U moet niet vergeten, dat ik mijn eigen bedoening ook nog heb en ik word er ook niet jonger op.

Kees: Maar bij jou thuis wordt toch niks smerig als jij hier bent?

Anna: Ja, u praat er nogal gemakkelijk over, maar ik denk, dat ik in de toekomst toch maar een dag of twee minder kom in de week.

Kees: Ja, maar dat kan niet. Wie moet hier de boel dan schoon houden?

Anna: Dat moet u dan misschien zelf maar eens leren. 't Wordt mij teveel en vooral nu u zelf hier ook nog alle dagen over de vloer bent. Zo en nu ga ik eerst naar de kruidenier om de boodschappen te halen. Denkt u even om de karbonaadjes, die staan te sudderen en daar moet straks even een kommetje water bij. *(gaat af)*

Kees: Kijk, dat heb ik nou weer, dacht ik een beetje aanspraak te hebben, knijpt ze er alweer tussenuit. *(gaat af naar de keuken even stil en Marie komt op)*

Marie: Zo, Anna is weg, kan ik even met Kees praten. Waar zou die ouwe zitten? Trouwens hij heeft best wel mooie spullen in huis, ook wel waardevol dacht ik en een goed pensioen heeft hij in ieder geval met zijn meer als veertig dienstjaren. Maar eens even in de keuken kijken of hij daar is. *(wil naar de keuken gaan, doet de deur open en daar komt Kees binnen in een bont schort met een mandje appels en een emmer met wat water)*

Kees: Zo, ben jij er ook al weer? *(gaat zitten en begint te schillen)*

Marie: *(gaat naast hem zitten)* Ja, wij moeten eens even praten.

Kees: Over mijn ziekte zeker, die ik niet heb. *(hij schuift steeds een eindje bij Marie weg, die steeds weer bijshuift en steeds de emmer water meeneemt)* Nou het ziet er best uit hoor, tenminste als de uitslag van het bloed ook goed is.

Marie: Maar je bent nu toch wel lekker bezig hè?

Kees: Ja, dat komt omdat ik mij wel aardig goed voel.

Marie: Maar jij hoeft toch zeker geen appels te schillen, dat behoort Anna toch te doen?

Kees: Ja... èh... dat is een bezigheidstherapie

Marie: Of heeft zij daar geen tijd voor?

Kees: Jawel, maar Anna heeft het al zo druk, vooral nu ik ook de hele dag thuis ben hè en haar alsmaar voor de voeten loop.

Marie: Daar moet zij toch blij om zijn. Nou, ik zou mijn beide handen dichtknijpen als ik een man had die altijd thuis was.

Kees: Ja, dat zal wel.

Marie: Als ik bij jou was, dan hoefde je nooit geen appels of aardappels te schillen.

Kees: Nee hè?

Marie: Nee jongen, dan kreeg je een heel fijn leven. Niet werken maar lekker een endje kuieren in de zon. Dat was toch veel mooier?

Kees: Ja, dat is zo.

Marie: Nou, zie je nou wel, we moeten elkaar helpen.

Kees: Dat is een goed idee ja.

Marie: Oh, maar ik heb nog wel veel mooiere ideeën hoor.

Kees: Ja, dat wil ik wel geloven.

Marie: Zal ik je eens vertellen wat wij gaan doen?? *(zij zitten inmiddels zo ver, dat Kees nergens meer heen kan)*

Kees: Nou, zeg het eens.

Marie: Wij gaan trouwen.

Kees: Wij trouwen????

Marie: Ja!

Kees: Maar wie wil ons nou nog hebben op onze leeftijd?

Marie: Snap je dat dan niet?

Kees: Nee.

Marie: Ja hoor es, ben ik nou zo helder of ben jij zo oenig?

Kees: Ik zou het niet weten.

Marie: Jij trouwt met mij!! *(slaat armen om hem heen en knuffelt hem half dood, ja en dan komt Sara binnen)*

Sara: Maar moe, wat doe je nou??? Zit je te vrijen met de buurman??? En ik mag nog niet eens naar een vent kijken.

Marie: *(gauw overeind)* Neehee, ikkèh... ik... èh... Oh nee hoor, ik was niet aan t vrijen met Kees, wat denk je wel?

Sara: Nou, volgens mij wel. Het zag er net zo uit en op de televisie doen ze het ook altijd zo, dat heb ik zelf gezien.

Marie: Ach stom wicht, praat toch niet zo raar. Ik heb de buurman alleen maar even gefeliciteerd.

Sara: Maar dat had je vanmorgen ook al gedaan of moet zoiets vaker gebeuren? Goh, dat wist ik helemaal niet.

Kees: Nee hoor meid, dat was geen vrijen, dat leek er zelfs niet op.

Sara: Heeft u daar dan verstand van buurman? Dan moet u mij dat ook eens leren, want moe wil dat niet doen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto